

Приватний вищий навчальний заклад
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука» (Україна)
Університет Бат Спа (Велика Британія)
Великопольська Академія Соціально-Економічних Наук в
Сьроді Великопольській – Академії Прикладних Наук
(Польща)
Університет Економіки в Бидгощі (Польща)
Волинський національний університет
імені Лесі Українки
Луцький національний технічний університет
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Полтавський державний аграрний університет
Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ»

Матеріали

*III Міжнародної науково-практичної конференції
(Рівне, 17 березня 2026 року)*

Рівне – 2026

Організаційний комітет конференції

Голова організаційного комітету:

Віталій Дем'янчук – ректор Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука»; доктор юридичних наук, професор.

Заступники голови організаційного комітету:

Анатолій Дем'янчук – президент Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука», доктор педагогічних наук, професор, Заслужений працівник освіти України;

Наталія Мединська – проректор з наукової роботи Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука», доктор філологічних наук, професор.

Члени організаційного комітету:

Ян Гадд – професор, керівник відділу розвитку європейських проєктів Університету Бат Спа;

Насір Саларі – старший викладач школи бізнесу Університету Бат Спа;

Єжи Бабіак – доктор наук, професор, проректор з питань міжнародного співробітництва, Великопольська академія соціально-економічних наук у Сьроді-Велькопольській – Академії прикладних наук;

Артур Кісіолек – PhD, професор, декан факультету економіки Великопольської академії соціально-економічних наук у Сьроді-Велькопольській – Академії прикладних наук;

Олександр Скалій – доктор наук, професор, директор Інституту спорту та фізичної культури Економічного університету у Бидгощі;

Людмила Матвійчук – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Луцького національного технічного університету;

Сергій Пугач – доктор географічних наук, професор, професор кафедри економічної та соціальної географії Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Сергій Радинський – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та фінансів Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя;

Олексій Томілін – доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансів, банківської справи та страхування Полтавського державного аграрного університету;

Михайло Сагайдак – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана;

Олексій Гуцалюк – доктор економічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної діяльності Приватного закладу вищої освіти «Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова»;

Леонід Ільїн – доктор географічних наук, професор, професор кафедри туризму та готельного господарства Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Юрій Гончаров – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту та маркетингу Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука»;

Костянтин Артюшок – доктор економічних наук, професор кафедри, завідувач кафедри економіки та фінансів Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука»;

Андрій Левдер – кандидат педагогічних наук, доцент, т.в.о. декана факультету географії, історії та туризму Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука»;

Олег Онофрійчук – кандидат економічних наук, доцент, декан економічного факультету Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука»;

Оксана Яроменко – кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедри географії і туризму, начальник відділу з наукової діяльності та аспірантури Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука».

Актуальні проблеми та перспективи розвитку регіонів: матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції (м. Рівне, 17 березня 2026 року) / «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука». Рівне: РВЦ МEGУ ім. акад. С. Дем'янчука, 2026. 302 с.

© Приватний вищий навчальний заклад
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука», 2026

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ФІНАНСОВО-БАНКІВСЬКЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

<i>Артюшок В., Гарбар М. Соціальне страхування в Україні: виклики фінансової стійкості</i>	10
<i>Артюшок К., Семенчук Я. Соціальне забезпечення України в умовах війни: фінансова стійкість та перспективи розвитку</i>	13
<i>Гребень Е. Фінансово-економічна безпека України: структурні проблеми, воєнні ризики та можливості трансформації</i>	16
<i>Євтушок М. Благодійність у воєнний період</i>	18
<i>Зубар М. Впровадження інвестиційного та торговельного відділку фондового ринку та FOREX як інструмент розвитку регіональної фінансової інфраструктури</i>	20
<i>Івасюк З. Фінансове управління міжнародною допомогою у постконфліктному відновленні України</i>	22
<i>Ліщук Н.В., Тригуба О., Роль місцевих бюджетів у забезпеченні обороноздатності та соціального захисту населення</i>	26
<i>Олексащенко Я. Інвестиційно-банківське забезпечення післявоєнної відбудови регіонів України</i>	28
<i>Степанян К. Фінансово-банківське забезпечення розвитку регіонів</i>	31
<i>Сурмай А., Помадовський Р. Роль державних фінансів у процесах післявоєнного відновлення економіки</i>	33
<i>Ткачук К. Інструменти фінансування малого та середнього бізнесу як драйвер регіонального розвитку</i>	35
<i>Томілін О. Оцінювання ризиків інвестиційного забезпечення фінансової стійкості підприємства в умовах сучасних економічних трансформацій</i>	38
<i>Філе Г., Білопольський М. Підвищення ділової активності підприємства в кризових умовах</i>	41

СЕКЦІЯ 2. ЕКОНОМІКА, ОРГАНІЗАЦІЯ ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ І РЕГІОНАМИ

<i>Kisiołek A. Professional position and work motivation: evidence from a generational study</i>	43
<i>Babiak J., Sikora J. Istota i rodzaje współczesnego regionalizmu</i>	45
<i>Білов М., Гончаров Ю. Оптимізація інвестиційного портфеля підприємства через впровадження високотехнологічних рішень</i>	51
<i>Білоус К. Роль малого бізнесу у розвитку регіональної економіки України в умовах війни</i>	53
<i>Букалова К. Адаптивна модель управління маркетинговою діяльністю підприємства в умовах стратегічної невизначеності</i>	56

<i>Сагайдак М. Управлінське мислення в умовах багатофакторних криз</i>	110
<i>Сиротюк А. Трансформація парадигми менеджменту в Україні: від статичної ефективності до повоєнної життєстійкості та адаптивності</i>	113
<i>Сорока В. Сучасні підходи до економічного управління підприємствами в умовах регіонального розвитку</i>	115
<i>Хорішико А. Розвиток сільськогосподарської обслуговуючої кооперації в умовах воєнного стану</i>	118
<i>Шаталов Є. Антикризове управління проєктами як інструмент адаптації підприємства</i>	120
<i>Шома А. Управлінська резильєнтність підприємства в контексті забезпечення гідної праці</i>	123
<i>Яцюк С. Соціально-поведінкова архітектура стратегічних трансформацій у бізнес-організаціях</i>	125
<i>Kisiolek A. Professional position and work motivation: evidence from a generational study</i>	43

СЕКЦІЯ 3. ІННОВАЦІЙНІ ТА ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ МАРКЕТИНГУ

<i>Melnychuk I. Edtech marketing 4.0: strategies for digital engagement and growth</i>	127
<i>Аврамов А. Використання штучного інтелекту в сучасних маркетингових комунікаціях</i>	130
<i>Далюк Н., Кузьель В. Людський капітал як інструмент маркетингового розвитку регіону</i>	132
<i>Демидюк С., Романов А. Елементи маркетингової політики комунікацій регіонального ЗВО</i>	135
<i>Коробович Л., Рубан В. Теоретико-методологічні засади інтегрованого управління ресурсами та маркетинговою діяльністю закладу вищої освіти</i>	139
<i>Корольчук Т., Демидюк С. Сутність та зміст маркетингової політики комунікацій регіонального закладу вищої освіти</i>	141
<i>Ліщук Н., Семещук В. Брендинг територій як інструмент залучення інвестицій та релокованого бізнесу в регіон</i>	144
<i>Мушиях О., Демидюк С. Маркетингова політика комунікацій регіонального закладу вищої освіти</i>	146
<i>Романов А., Демидюк С. Завдання та інструменти маркетингової політики комунікацій закладу вищої освіти</i>	148
<i>Чмут В. Роль цифрового маркетингу у розвитку підприємств та регіонів</i>	152
<i>Шимко О., Ярмолка О., Ярмолка С. Нематеріальна культурна спадщина в системі формування бренду територій</i>	154

зовнішньоекономічних зв'язків та зміцнення конкурентних позицій підприємства на світовому ринку [6, с. 97].

Висновки та пропозиції Отже, ефективне управління підприємствами є важливою передумовою сталого соціально-економічного розвитку регіонів. У сучасних умовах підприємства повинні впроваджувати стратегічне планування, інноваційні технології, цифрові інструменти управління та екологічно орієнтовані підходи до господарювання. Це сприятиме підвищенню конкурентоспроможності підприємств, ефективному використанню ресурсів та зміцненню економічного потенціалу регіонів. Перспективними напрямками подальших досліджень є розроблення нових моделей управління підприємствами, що враховують процеси цифровізації економіки, розвиток інновацій та інтеграцію підприємств у глобальні економічні системи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Покропивний С. Ф. Економіка підприємства : підр. К: КНЕУ, 2018. 528 с.
2. Гесць В. М. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку. Київ : Інститут економіки та прогнозування НАН України, 2020. 420 с.
3. Бутко М. П. Регіональна економіка : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2019. 312 с.
4. Мельник Л. Г. Економіка підприємства. С: Уні-ка книга, 2017. 864 с.
5. Бланк І. О. Управління фінансами підприємств. К: Ніка-Центр, 2018. 656 с.
6. Савченко В. Ф. Регіональна економіка : підручник. Київ : КНЕУ, 2019. 460 с.
7. Федулова Л. І. Інноваційна економіка. Київ : Либідь, 2016. 480 с.
8. Хвесик М. А. Екологічна економіка : підручник. Київ : Кондор, 2019. 384 с.
9. Колот А. М. Управління персоналом : підручник. Київ : КНЕУ, 2020. 620 с.

Хорішко А.

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
Полтавського державного аграрного університету
м. Полтава, Україна

РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ОБСЛУГОВУЮЧОЇ КООПЕРАЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Сільськогосподарська обслуговуюча кооперація є однією з ключових форм організації діяльності товаровиробників у сфері сільського господарства, яка спрямована на об'єднання ресурсів, оптимізацію виробничих процесів, зниження витрат та підвищення конкурентоспроможності аграрних господарств. У сучасних умовах в Україні роль кооперації в розвитку аграрного сектора зростає, оскільки вона сприяє не лише економічному підсиленню виробників, але й забезпечує соціальну стабільність у сільських громадах, сприяє

збереженню робочих місць та формуванню умов для післявоєнного відновлення сільських територій.

Кооперація як організаційно-економічний механізм є ефективною відповіддю на багато структурних проблем аграрного виробництва, зокрема фрагментарність виробництва, слабкий доступ до фінансових ресурсів, технічне відставання та складнощі зі збутом продукції [1, с. 104].

Сільськогосподарська обслуговуюча кооперація – добровільні об'єднання господарств/осіб, що спрямовані на забезпечення спільних потреб (обробіток землі, збирання врожаю, закупівлі, ремонт техніки, зберігання, переробка, маркетинг) при збереженні юридичної самостійності учасників. Обслуговуюча кооперація є одним із проявів вертикальної інтеграції, адже поєднує ланки постачання, виробництва і збуту в більш узгоджений ланцюг [2, с. 39–43].

Актуальним наразі є удосконалення законодавчого поля з метою адаптації наявних норм до сучасних потреб, зокрема у контексті воєнного стану, коли економіка стикається з низкою викликів, пов'язаних з оборонними пріоритетами, логістичними обмеженнями та ризиками безпеки.

В умовах воєнного стану, коли численні аграрні господарства зазнали значних втрат через бойові дії та руйнування інфраструктури, кооперація може виступати механізмом колективної мобілізації ресурсів та створення системи взаємодопомоги між виробниками. Зокрема, кооперативи здатні організувати спільну логістику, що дозволяє мінімізувати витрати на транспортування продукції до безпечних пунктів збору та реалізації.

Структурні зміни, які відбуваються в аграрному секторі через вплив воєнних дій, змушують кооперативи переглядати свої стратегії діяльності та шукати нові формати взаємодії. Зокрема, одним із напрямів розвитку є розбудова мережі міжкооперативної взаємодії, що дозволяє об'єднувати ресурси кількох кооперативів для вирішення спільних задач, таких як створення потужних логістичних центрів чи пунктів переробки сільськогосподарської продукції.

У контексті війни актуальними стають і питання безпеки та соціальної відповідальності кооперативів. Військові дії призводять до значних ризиків для виробників, включно з втратою майна, техніки, руйнуванням сільськогосподарських об'єктів та загрозою життю робітників. Кооперативи можуть відігравати роль соціальних платформ, що сприяють захисту прав та інтересів своїх членів, організації підтримки для сімей загиблих та постраждалих, забезпечення продовольчої безпеки на локальному рівні тощо.

Також важливим напрямом розвитку є вдосконалення фінансового забезпечення діяльності кооперативів. Державні програми підтримки, які включають компенсацію відсотків за кредитами, субсидії на закупівлю техніки та обладнання, грантові механізми та інші фінансові інструменти,

мають сприяти розширенню можливостей кооперативів у модернізації їхніх активів [3, с. 139-140; 4, с. 30-31].

Важливою складовою напрямів розвитку є співпраця кооперативів з органами місцевого самоврядування та громадськими організаціями. Місцеві органи влади можуть стимулювати розвиток кооперативних ініціатив, надаючи відповідну підтримку, сприяючи включенню кооперативів до регіональних програм розвитку та забезпечуючи доступ до інфраструктурних проєктів. Громадські організації, у свою чергу, можуть виступати платформою для обміну досвідом, навчання та формування спільних проєктів з метою підвищення ефективності кооперації на місцевому рівні. Таким чином, напрями розвитку сільськогосподарської обслуговуючої кооперації в Україні в умовах воєнного стану є багатоглибкими і повинні включати: удосконалення нормативно-правового забезпечення, розвиток фінансових інструментів підтримки, створення міжкооперативних взаємодій, підтримку місцевих ініціатив. Реалізація цих напрямів сприятиме не лише підвищенню ефективності діяльності кооперативів, а й зміцненню стійкості аграрного сектору України в сучасних умовах, створюючи основу для стабілізації та подальшого розвитку сільських територій у післявоєнний період.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Трутенко Г. О. Стан розвитку обслуговуючої сільськогосподарської кооперації в Україні. Економіка АПК. 2020. № 7. С. 102-109.
2. Томілін О. О. Обслуговуюча кооперація – один із проявів вертикальної інтеграції при міжгалузевій взаємодії. *Інноваційна економіка*, 2012, № 10 (36), С. 39–43.
3. Томілін О. О., Хорішко А. М., Організаційно-економічний механізм функціонування сільськогосподарської обслуговуючої кооперації в аграрному секторі економіки. *Економічний простір*. 2025. № 198. С. 137-141.
4. Мосійчук Н. О. Сучасний стан розвитку сільськогосподарської кооперації в Україні. *Науковий вісник НУБіП України*. 2018. № 284. С. 24-33.

Шталов Є.

здобувач вищої освіти
Київського національного економічного
університету імені Вадима Гетьмана
м. Київ, Україна

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ АДАПТАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасне економічне середовище характеризується високим рівнем нестабільності, зумовленої як глобальними трансформаціями ринку, так і воєнними подіями. За таких умов підприємства змушені постійно